

FRYDERYK CHOPIN (1810–1849)

- Fantaisie-Impromptu in C sharp minor, Op. 66
 Nocturne in E flat major, Op. 55, No. 2
 Étude in A flat major, Op. 25, No. 1
 Étude in F minor, Op. 25, No. 2
 Nocturne in B flat minor, Op. 9, No. 1
 Polonaise in G flat major, Op. posth.
 Four Mazurkas, Op. 30
 Andante spianato et Grande Polonaise brillante, Op. 22

Maria Gabryś piano

STEREO
 UP 0139-2 131
 Total Time 49:10
 DDD

ARCO DIVA
 Janáčkova 48, 120 00 Praha 2
 Czech Republic
 E-mail: arcodiva@arcodiva.cz
 www.arcodiva.cz

Recorded, edited and mastered by
 ArcoDiva Studios
 +420 283 872 305

© + © 2011 ARCO DIVA
 MADE IN THE CZECH REPUBLIC

Special thanks to François and Dorothée Labhardt, Marek and Beatrix Jerie, Iván Klánský for the possibility to record this CD and all necessary support.

FRYDERYK CHOPIN (1810–1849)

1/ <i>Fantaisie-Impromptu in C sharp minor, Op. 66</i>	5:03
2/ <i>Nocturne in E flat major, Op. 55, No. 2</i>	4:32
3/ <i>Étude in A flat major, Op. 25, No. 1</i>	2:15
4/ <i>Étude in F minor, Op. 25, No. 2</i>	1:23
5/ <i>Nocturne in B flat minor, Op. 9, No. 1</i>	4:57
6/ <i>Polonaise in G flat major, Op. posth.</i>	8:01
<i>Four Mazurkas, Op. 30</i>	9:23
7/ <i>No. 1 in C minor</i>	1:25
8/ <i>No. 2 in B minor</i>	1:21
9/ <i>No. 3 in D flat major</i>	2:41
10/ <i>No. 4 in C sharp minor</i>	3:47
11/ <i>Andante spianato et Grande Polonaise brillante, Op. 22</i>	13:05

Maria Gabryś – piano

Recorded at Lichtenstein Palace, Prague on August 21 and 22, 2010
 Music director Jiri Gemrot
 Sound engineers, editing Václav Roubal, Karel Soukenik
 Produced by ArcoDiva management

"I myself am still enough of a Pole to give up the rest of music for Chopin" wrote Friedrich Nietzsche in *Ecce Homo*. Was this a declaration or a provocation? In either case, this sentence should prompt us to reflect. The more we try to investigate the music of **Frédéric Chopin** (1810–1849), the more fundamental the questions that force themselves on us become. His music resonates not only with the poetry of romantic excitement, which he expresses in the traditional classical form, but also with the universalism that can come with musical and emotional forms of expression. We are swept up as sadness and loss, but also happiness, make themselves felt and touch us in their sincerity. These modes of human experience are expressed in an unparalleled simplicity and directness that can leave no sensitive, perceptive person untouched. Chopin's music also has a second, more metaphysical aspect to it, however. It is as if he were overcoming himself as an individual, moving beyond himself. He rises above earthly sorrow and achieves something transcendent, creating "magical landscapes" in which time loses the power it possesses in reality. George Sand labels these indescribable feelings "la note bleue" – the "blue note" which transports the listener into the "mist of the transfigured night". Chopin's music will always remain a mysterious phenomenon. Every performance of his music is as an attempt to do justice to this music, an attempt to approach Chopin as a creative artist and human being. The same can be said of the present recording, occasioned by the 200th anniversary of the composer's birthday. It includes compositions from various phases of his life: from the early *Nocturne, Op. 9* to the posthumously published *Polonaise in G flat major*, the *Andante spianato and Polonaise, Op. 22*, two *Études* from *Op. 25*, along with compositions from his mature work – *Mazurkas, Op. 30*, *Nocturne in E flat major, Op. 55, No. 2*. *The Fantaisie-Impromptu in C sharp minor, Op. 66* is meant as a kind of musical introduction. I hope that the present recital may function as a pleasant and stimulating journey through the musical world of Frédéric Chopin, and that this world may spark in the listener, as it did in me, the enduring admiration and enthusiasm that it deserves, even past this anniversary year of 2010.

Maria Gabryś was born in Warsaw into a family of musicians. She began to play the piano early on, and completed her education as a pianist with distinction at the Fryderyk Chopin University of Music under the supervision of Prof. Teresa Manasterska, and at the Lucerne Musikhochschule under the supervision of Ivan Klánský. She has herself been teaching at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw since 2005. At present, she is furthering her knowledge of old keyboard instruments and historical performance practices under the supervision of Prof. Jesper Christensen at the Schola Cantorum Basiliensis of the Basel Musikhochschule. Maria Gabryś has attended master classes by Andrzej Jasinski, Murray Perahia, Andrei Gavrilov, Rudolf Buchbinder, and Hiroko Nakamura. She was recognized with various prizes even while still a student, including at the international Chopin competitions in Antonin (Poland), Göttingen (Deutschland), and Marienbad (Czech Republic), and won the Beethoven competition in Hradec nad Moravicí (Czech Republic, 1999) as well as the Edwin-Fischer competition in Lucerne (Switzerland, 2007). She has received stipends from the International Chopin

Society, the Polish Children's Fund, the foundation Crescendum est Polonia, and the Polish Ministry of Culture. In 2006 she was awarded the Mozart Prize of the Lucerne Musikhochschule. Maria Gabryś has performed concerts in front of many dignitaries, including the Japanese Imperial Family. Her professional activities concentrate on concert performance, teaching, and chamber music. She has performed concerts in Europe, South Korea, Japan, and the United States.

"Ich wäre im Stande, für einen Chopin den ganzen Rest der Musik zu geben", schrieb Friedrich Nietzsche in seiner autobiographischen Schrift *Ecce homo*. War das als Provokation oder als Bekenntnis gemeint? So oder so, dieser Satz sollte uns zur Reflexion anregen. Je gründlicher wir uns darum bemühen werden, uns in die Musik **Frédéric Chopins** (1810–1849) zu vertiefen, desto grundlegender werden die Fragen sein, die sich damit aufdrängen. In seiner Musik erklingt nicht ausschliesslich die Poesie romantischer Erregung, die er in der klassischen Form ausdrückt, sondern auch der Universalismus, der musikalischen und emotionalen Ausdrucksmitteln zeigen sein kann. So reisst es uns mit, wenn Trauer, Sehnsucht aber auch Freude als menschliche Erlebnisebenen spürbar werden und in ihrer Ehrlichkeit tief berühren. Alle erhalten in höchster Einfachheit und Direktheit ihren Ausdruck, und diese Art der Vermittlung wird keinen empfindsamen, wachsam wahrnehmenden Menschen unberührt lassen. Diese Musik hat aber noch eine übergeordnete Ebene – die der Metaphysik. Es scheint, als ob Chopin sich als Individuum selbst überwinden, über sich selbst hinausgehen würde. Er schwingt sich über die irdische Trauer hinweg und berührt Transzendentes. Er schafft „magische Landschaften“, in welchen die Zeit ihre Macht verliert, mit der sie in der realen Welt in Erscheinung tritt. George Sand bezeichnete diese unbeschreiblichen Gefühle als „la note bleue“ – „die blaue Note“ also, die den Zuhörer in den „Dunst der verklärten Nacht“ entführt. Chopins Musik wird für uns immer ein geheimnisvolles Phänomen bleiben. Jede Aufführung seiner Musik wird einen Versuch darstellen, dieser Musik gerecht zu werden, einen Versuch, sich Chopin als schöpferischem Künstler und Mensch anzunähern. So auch diese Aufnahme, entstanden im Jubiläumsjahr 2010 anlässlich des 200. Geburtstages des Komponisten. Sie enthält Kompositionen aus seinen verschiedenen Lebensphasen – vom frühen *Nocturne, op. 9* über die postum veröffentlichte *Polonaise Ges-Dur, Andante spianato und Polonaise, op. 22*, zwei *Études* aus *op. 25*, aber auch Kompositionen seines späteren Schaffens – *Mazurken, op. 30* und *Nocturne Es-Dur, op. 55, Nr. 2*. *Das Fantaisie – Impromptu Cis-moll, op. 66* wurde mit Bedacht als musikalische Einleitung gewählt. Ich wünsche mir, dass das vorliegende kleine Rezital für die Zuhörernden zu einer angenehmen und anregenden Wanderung durch die musikalische Welt Frederik Chopins wird, und dass diese in ihnen – wie in mir persönlich auch – die bleibende Bewunderung und Begeisterung auslöst, die ihr über das Jubiläumsjahr hinaus gebührt.

Maria Gabryś, geboren in Warschau, stammt aus einer Musikerfamilie. Sie begann früh mit dem Klavierspiel und beendete ihr Studium als Pianistin mit Auszeichnung sowohl an der Fryderyk Chopin Musikuniversität Warschau bei Professor Teresa Manasterska, als auch an der Musikhochschule Luzern in der Solistenklasse von Professor Ivan Klánský. Seit 2005 unterrichtet sie selbst an der Fryderyk Chopin Musikuniversität in Warschau. Zur Zeit vertieft sie ihre Kenntnisse des Spiels aller Tasteninstrumente und in historischer Aufführungspraxis unter der Leitung von Professor Jesper Christensen an der Schola Cantorum Basiliensis der Hochschule für Musik Basel. Maria Gabryś besuchte Meisterkurse bei Andrzej Jasinski, Murray Perahia, Andrei Gavrilov, Rudolf Buchbinder und Hiroko Nakamura. Schon als Studentin wurde sie mit mehreren Preisen ausgezeichnet. Sie ist u.a. Preisträgerin der internationalen Chopin – Wettbewerbe in Antonin (Polen), Göttingen (Deutschland) und Marienbad (Tschechien), und Gewinnerin des Beethoven-Wettbewerbs in Hradec (Tschechien, 1999) und des Edwin-Fischer-Wettbewerbs in Luzern (Schweiz, 2007). Sie ist Stipendiatin der Internationalen Chopin Gesellschaft, des „Polish Children's Fund“, der Stiftung „Crescendum est Polonia“ und des Polnischen Kulturministeriums. 2006 wurde ihr der „Mozart-Preis“ der Musikhochschule Luzern zuerkannt. Maria Gabryś konzertierte vor vielen staatlichen Würdenträgern, so auch vor dem japanischen Kaiserpaar. Ihre berufliche Tätigkeit erstreckt sich auf die Bereiche Konzerttätigkeit, Pädagogik und Kammermusik. Sie gibt Konzerte in Europa, Süd Korea, Japan und den USA.

„Za jednego Chopina mogę oddać całą resztę muzyki“ – napisał w *Ecce homo* Friedrich Nietzsche. Prowokacja czy wyznanie? To zdanie skłania do refleksji. Im bardziej staramy się zgłębić muzykę **Fryderyka Chopina**, tym więcej nasuwa się pytań. Zadawia w niej nie tylko czysta poezja romantycznego uniesienia zamknięta w pięknie klasycznej wręcz formie, lecz także universalizm muzycznego i emocjonalnego języka. Przede wszystkim porusza nas szczerść ludzkiego przeżycia, uczuć – tęsknoty, cierpienia i radości – wyrażonych prosto, bezpośrednio, przetworzonych przez kompozytora w sposób, który żadnego wrażliwego człowieka nie może pozostawić obojętnym. I jest jeszcze jeden aspekt tej muzyki – metafizyczny. Chopin wznosi się ponad samego siebie, przezwyciężając ziemski smutek, dotyka tego, co transcendentne, tworzy „miejsca magiczne“, w których czas pozabawiony zostaje swej realnej mocy. George Sand określiła to niewyraźne przeżycie w swoich *Impressions et souvenirs* jako „la note bleue“ – błękitną nutę, przynoszącą słuchaczy w „pełnię lazuru przejrzystej nocy...“. Fenomen muzyki Chopina pozostaje tajemnicą. Każde wykonanie jest próbą jej uchwycenia, próbą zrozumienia Chopina – kompozytora i Chopina – człowieka. Niniejsza płyta, ukazująca się pod koniec jubileuszowego Roku Chopinowskiego, jest jedną z takich prób. Znalazły się na niej utwory pochodzące z różnych okresów twórczości kompozytora, od wczesnego *Nokturnu op. 9* i *Poloneza Ges-dur* opublikowanego pośmiernie, poprzez *Andante spianato* i *Poloneza op. 22*.

dwie *Etudy op. 25*, do utworów wieku dojrzałego – *Mazurków op. 30* i *Nokturnu Es-dur op. 55 nr 2. Fantasia – Impromptu cis-moll op. 66* stanowią rodzaj wstępu, muzycznego wprowadzenia. Mam nadzieję, że ten mały recital będzie dla Państwa przyjemną podróżą przez świat kompozycji Fryderyka Chopina, wzbudzi – tak jak w moim przypadku – podziw i zachwyt należny jego muzyce nie tylko w dwusetną rocznicę urodzin.

Maria Gabryś urodziła się w Warszawie w rodzinie muzyków. Naukę gry na fortepianie rozpoczęła w siódmym roku życia. Jest absolwentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie fortepianu prof. Teresy Manasterskiej oraz Musikhochschule Luzern w Szwajcarii, którą ukończyła z wyróżnieniem w klasie mistrzowskiej prof. Ivana Klánskeho. Od 2005 roku pracuje na stanowisku asystenta w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie oraz jednocześnie kontynuuje naukę gry na instrumentach dawnych w Scholl Cantorum Basiliensis pod kierunkiem takich znakomitości, jak prof. Andrzej Jasiński, Murray Perahia, Andrey Gavrilov, Rudolf Buchbinder, Hiroko Nakamura.

Maria Gabryś jest laureatką wielu konkursów pianistycznych, m.in. międzynarodowych konkursów chopinowskich w Antoninie, Getyndze, Mariánských Lázních oraz międzynarodowych konkursów im. Ludwiga van Beethovena w Hradcu (Czechy, 1999) oraz im. Edwina Fischera w Lucernie (Szwajcaria, 2007). Jej zdolności zostały wcześniej docenione przez liczne instytucje, pianistka była wielokrotną stypendystką Towarzystwa im. F. Chopina, Międzynarodowej Fundacji im. F. Chopina, Fundacji „Crescendum est Polonia”, Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci oraz Ministra Kultury. W 2006 roku otrzymała w Szwajcarii specjalną nagrodę „Mozart Preis”, w ramach której uczestniczyła w wykonaniu wszystkich koncertów fortepianowych W. A. Mozarta w 250. rocznicę urodzin kompozytora. Pianistka występowała z recitalami przed wieloma głowami państw, także przed cesarzem Japonii Akihito. Swoją czas dzieli między działalność koncertową, pedagogiczną oraz kameralistykę. Koncertuje w Europie, Korei Południowej, Japonii oraz USA.

„Za jednego Chopina bych byl schopen dát celý zbytek hudby”, napsal ve své práci „*Ecce homo*” Friedrich Nietzsche. Byla to provokace nebo vyznání? Tato věta nutí v každém případě k zamyšlení. Čím více se snažíme důkladně prozkoumat hudbu **Fryderyka Chopina** (1810–1849), tím více se objevuje otázek. V jeho hudbě zní nejen čistá poezie romantického vzrušení uložená do dokonalých klasických forem, ale rovněž univerzalizmus hudebních a emocionálních výrazových prostředků. Především nás uchvátí upřímost lidských prožitků, je citit smutek, strádání i radost. To vše vyjádřeno velmi prostě a přímočaře, způsobem, který žádného citlivě vnímajícího člověka nenechá chladným. A tato hudba má ještě jeden aspekt – metafyzický. Chopin jako by překonal sám sebe, vítězí nad

pozemským smutkem a dotýká se toho, co je transcendentální. Tvoří „magické krajiny”, v nichž čas pozbývá svoji reálnou moc. George Sandová popsala tyto nevyjádřitelné pocity ve svých *Impressions et souvenirs* jako „la note bleue” – „blankytnou notu” přenášející posluchače do „oparu zjevné noci”. Fenomén Chopinovy hudby zůstává tajemstvím. Každé provedení jeho skladby je zkouškou vykladu této hudby, zkouškou porozumění Chopinovi jako tvůrci i jako člověku. Tato nahrávka vznikající v jubilejním roce 200. jubilea narození Fryderyka Chopina je další takovou zkouškou. Jsou na ní kompozice z různých tvůrčích etap – od raného *Nokturna, op. 9* přes posmrtně publikovanou *Polonézu Ges dur, Andante spianato a Polonéza, op. 22*, dvě *Etudy, op. 25*, ale i skladby ze zralého období – *Mazurky, op. 30* i *Nokturno Es dur, op. 55 č. 2. Fantasia – Impromptu cis moll, op. 66* je jakýmsi typem hudebního úvodu. Doufám, že tento malý recital bude pro posluchače příjemnou poutí světem hudby Fryderyka Chopina a že vzbudí – tak jako v mém vlastním případě – obdiv a nadšení, které Chopinovy hudbě patří nejen v době jeho velkého jubilea.

Maria Gabryś se narodila ve Varšavě v hudební rodině. Velmi brzy se začala učit na klavír a své studia dovršila na Hudební univerzitě Fryderyka Chopina ve Varšavě (prof. Teresa Manasterska) a na Vysoké hudební škole v Luzernu u prof. Ivana Klánskeho. Od roku 2005 vyučuje na Hudební univerzitě Fryderyka Chopina ve Varšavě a v současné době si prohlubuje svoje znalosti autentické interpretace starých klávesových nástrojů pod vedením prof. Jespera Christensena na Schole Cantorum Basiliensis (Vysoká hudební škola Basel). Maria Gabryś se zúčastnila mistrovských kursů s pedagogem jako Andrzej Jasiński, Murray Perahia, Andrey Gavrilov, Rudolf Buchbinder a Hiroko Nakamura. Již jako studentka získala mnoho cen v nejrůznějších soutěžích: Soutěž Fryderyka Chopina (Antonin, Polsko), Göttingen (Německo) a Mariánské Lázně (ČR). Je vítězkou Beethovenovy soutěže v Hradci nad Moravicí (ČR, 1999) a Soutěže Edwina Fischera v Luzernu (Svájcarka, 2007). Obdržela stipendium Mezinárodní společnosti Fryderyka Chopina, Polského dětského fondu, Nadace „Crescendum est Polonia” a Polského ministerstva kultury. V roce 2006 získala na Vysoké hudební škole v Luzernu Mozartovu cenu, koncertovala na mnoha prestižních místech, například před japonským císařským párem. Její aktivity se soustřeďují na koncertní činnost, pedagogické působení a na komorní hudbu. Vystupovala v mnoha zemích Evropy, v Jižní Koreji, Japonsku a v USA.

Special thanks to François and Dorothée Labhardt, Marek and Beatrix Jerie, Iván Klánský for the possibility to record this CD and all necessary support.

Front cover photo © 2011 Paweł Wójcik
Sleeve note © 2011 Maria Gabryś
Translation © 2011 Martina Černá (Deutsch), Karel Janovický (English), Jiří Štílec (čestina)
Design © 2011 Luděk Turek